

MŪSU LIETUVA

NR. 4 (1639) SEMANÁRIO · 1980 M. SAUSIO · JANEIRO 31 d. 8,00 Cr.
Rua Juatindiba, 20(28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, tel. 273-0338

TIKINČIOS TAUTOS ŠAUKLYS

Žmogus be savo krašto, be savo aplinkos, papročių ir tradicijų – tarsi medis be šaknų: belieka jam išvirsti ir supūti. Toks yra dažnas iševio likimas, kada jis pasimeta ir pasiduoda nepalankių aplinkybių tėkmei. Kiekvienam asmeniui reikia įgimtos atramos. Kiekvienai žmonių bendruomenei reikia savo vadovo.

Žmonės krašte – kaip avys savame garde: kartais net ir samdinys jas prižiūrėti gali. Tačiau, kai avys išsisklaido joms surinkti reikia gero ganytojo, kuris, palikęs devyniasdešimt devynias, eitų šimtosios avelės jieškoti. Reikia pasišventusio žmogaus.

Tokią misiją emigracijoje nepaprastai gražiai atliko lietuviai kunigai. Per daugelį metų jie buvo tie gerieji ganytojai, jiešką savų avelių. Piemenys, kurių balsą avys pažįsta ir juos seka. Vadovai, kurie veda savo žmones per svetimo krašto dvasines dykumas, kaip Mozė Izraelio tautą. Jie vykdė tai, nes jautė pareigą, tiesiog įsakymą, kaip pranašas Jeremijas, pašauktas pirm prasidėjimo savo motinos įsciose. Jie jautėsi esą pašaukti To, kuris buvo nustatęs: štai, gimsi iš šių tėvų, būsi šios šeimos narys, šios tautos dalis. O kaip mylėti savo artimą, jei nemyli savo šeimos? Kaip gali mylėti nematomą Dievą, jei išsižadi to kraujo, kuris tave atvedė į šį gyvenimą?

Taip išaugo lietuvių kunigo kaip Dievo žmogaus ir tautos šauklio asmenybė iševijoje. Lietuvis kunigas suprato jog lietuviui iševijai negana bet kokios katalikiškos šventovės ar parapijos. Jam reikia LIETUVIŠKOS katalikiškos šventovės bei parapijos. Tik joje lietuvių dvasia pilnai atsigauna. Tik joje lietuvis visapusiškai plėtojasi. Tik joje jis tampa pilnas žmogus, tvirtas ir atsparus vilionėms. Žmogaus dvasia tik tada stipri ir klystkeliais nevaikšto, kada yra pilnai įsijungusi į dieviškąjį žmonių tautų planą.

Pagrindinis pavojus tai turbūt pagunda atsieti tautiškumą nuo religijos. Amerikietiškoji aplinka linkusi religijos vardan žmogų sutarptautinti, tvirtindama, jog tautybė nesvarbu: svarbu tik religija. Lietuviškoji iševijos aplinka linkusi tautiškumą paversti religija: esą religija nesvarbu, nes tautiškumas yra tikroji religija. Jaunoji lietuvių iševijų karta auga šių dviejų kraštutinumų aplinkoje ir tie du lygiagretūs reiškiniai nevieną jų išsitumia iš pusi ausvyros. Amerikietinė religijos samprata įtakoja juos atsiriboti nuo lietuviškų parapijų tariamo gilesnio tikėjimo vardan. Lietuviškasis kai kurių ultrapatriotizmas įtakoja juos atsiriboti nuo religijos tariamo tikrojo be priemaišų tautiškumo vardan. Tokie reiškiniai dažnai todėl įtakoja idealistiškai nusiteikusius jaunuolius aukotis įvairiais būdais, bet atsisakyti dvasinio pašaukimo lietuviškos iševijos tarpe.

Todėl lietuvių kunigo užduotis iševijoje – nurodyti glaudų ryšį tarp religijos ir tautiškumo. Jeigu prigimtis yra pagrindas Dievo malonei, tai prigimtinės savybės – būtinos religijai. Turime aiškiai byloti, kad tikėjimas stiprina žmogų ne jį sutarptautindamas, ne jį nublokindamas.

Lietuvos nacionalinė
M.Mažvydo biblioteka

Jugoslavijoje gimusi katalikų vienuolė Teresa laimėjo 1979 m. Nobelio Taikos premiją.

Visame PASAULYJE

ISLAMABAD – Irano finansų ministeris BENI SADR laimėjo prezidentinius rinkimus labai didelia dauguma (80%) balsų. Beni-Sadr yra moderuotas politikas ir nori taikiai išspręsti amerikiečių įkaitų klausimą.

MASKVA – Fizikos Nobelio premijos laureatas ir žmogaus teisių gynėjas ANDRE SAKAROVAS Sovietinės valdžios buvo išstremtas iš Maskvos ir pasiūstas į Gorki miestą, kur jam nebus galima susitikti su užsieniečiais. Iš jo buvo atimti visi ordinarai ir privilegijos. Jis buvo pavadintas tautos išdaviku.

WASHINGTON – JAV-bių Olimpiniis Komitetas vienbalsiai nutarė boikotuoti Maskvos Olimpiatą kaip atkirtį už Sov. Sąjungos kariuomenės įsiveržimą į Afganistaną.

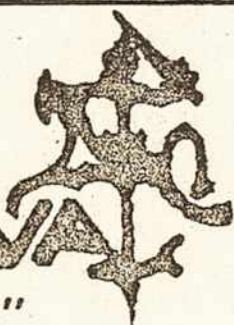
mas, ne jį nuasmenindamas, bet aiškiai nurodydamas, kas yra žmogus savo prigimtimi ir ko jis turi siekti. Šią tiesą patvirtina ir istorija. Kodėl žydų tauta 2000 metų iševijoje išliko gyva ir vėl sukūrė savo valstybę? Kodėl lenkų tauta šiuo metu yra tokia vieninga ir atspari okupantui?

Mes negalime leisti, kad medis nuo šaknų atplyštų ir virstų. Mes turime vesti tikinčius lietuvius per svetimų dykumas prie lietuviškų tikėjimo į Dievą oazių ir jose jų tikinčią dvasią, kad jie pasiektų "pienu ir medumi" srūvančio. Priskėlimo džiaugsmą, į kurį plauks ne kūną praradusios sielos, ne tarpusavio ryšius praradę pavieniai asmenys, bet "visos tautos, nešinos savo lobiais". Tada kiekvienas ras džiaugsmą savo tautos paūksmėje. Tada kiekvienas iševius tikrai pasijus savas ten, kur nėra vietos bėgliams nuo savo prigimties, kur nėra vietos tiems, kurie tariasi myli Dievą, o atsisako meilės pačių savo artimausijų.

Tai šviesa, kurioje ir toliau Evangeliją savai iševijai turime skelbti, kad nuvestume ją Naujojon Jeruzalėn. Kad pargintume neišsiblaškusią kaimenę avidėn, kurion Kristus visas avis renka.

J.Stšk.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal. 44 21 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$. 300,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr. 1.500,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr.50,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leideju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Nobelio premija motinai Teresai

Taikos premija už šalpos darbus

Nobelio Taikos premija buvo paskirta katalikų vienuolei, motinai Teresai, kuri jau daugiau 30 metų dirba tarp Indijos vargšų. Sužinojusi iš užsienio korespondento apie Norvegijos parlamento Nobelio komiteto nutarimą, Teresa pasakė esanti neverta tokios garbės, tačiau premijos pinigus - 193,000 dol. ji paskirsianti naujų stovyklų raupsuotiesiems statybai.

Iš šių metų Nobelio premijų laimėtojų penki yra amerikiečiai, du britai, vienas pakistaniecis, vienas vokiecis, Motina Teresė - jugoslavė, ir už literatūrą graikas Elytis Odisėjus.

Taikos premijos laimėtoja Teresa gimė Skopje, Jugoslavijoje 1910 m., albanų šeimoje ir vadinosi Agnes Gonxha Bojaxhio. Sulaukusi 18 metų ji įstojo į Loreto seserų vienuolyną, baigė mokslus ir tapo mokytoja. Vienuolynas ją pasiuntė į Indiją kaip mokytoją, tačiau pamačiusi nepaprastą neturtingųjų vargą, ji panorė atiduoti savo gyvenimą skurdžių globai. Gavusi popiežiaus dispensaciją, Teresa išstojo iš Loreto seserų ir įsijungė į Medicinos Misijų seserų organizaciją. Pabaigusi medicinos ir ligonių slaugymo kursus, Teresa įsteigė Šalpos seserų misiją, kuri rūpinasi alkana, sergančiais, našlaičiais.

Didžiausias skurdas ne tik Indijoje, bet ir visame pasaulyje randamas Kalkutos lūšnynuose. Čia gatvėse guli ligoniai pamesti vaikai, alkani seneliai. Kada ji atidarė pirmus prieglaudos namus, keli šimtai hindų religijos braminų demonstravo ir protestavo, tačiau greit indai pajuto jos darbo reikšmę. Šiuo metu Kalkutoje daug žmonių laiko ją šventąja, kiti mano, kad ji yra bengalų deivės Kali įsikūnijimas. Keli jos vienuolyno

namai vadinami mirštančiųjų namais, nes ji priklaudžia nepagydomus ligonius, suteikia jiems prieglaudą paskutinėmis jų valandomis. Visi mato, kad jos darbas tęsiasi 16 valandų per dieną.

Šiuo metu Teresos vienuolynas turi 150 vargšų prieglaudų visame pasaulyje, net turtingiausiame pasaulio krašte: New Yorke, Detroite ir St. Louis. Ji pati tačiau liko Kalkutoje, kur vargas didžiausias. Indijoje yra daug jos iš gatvių pakeltų ir išaugintų kūdikių, kurie išaugę neužmiršo Motinos Teresos. Nobelio komiteto nutarimas sveikinamas visame pasaulyje, nes šį kartą premiją laimėjo ne politikai, bet dvasinės žmogaus savybės. "Chicago Tribune" vedamajame pažymi, kad šalpos darbai dažnai vyksta neaprašomi, nepranešinėjami, nuolat, juos pastebi tik tie, kurie tą šalpą gauna. Premijos paskyrimas motinai Teresai gyvai pailiustruoja, kad yra alternatyvų paprastam savanaudiškumui. Apie tokius charakterius malonu pamąstyti, dar geriau sekėti jų pavyzdžiu, rašo laikraštis.

DRAUGAS

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

PLB-NĖS VALDYBOS ATSIŠAUKIMAS KRAŠTO VALDYBOMS IR VISIEMS LIETUVIAMS

1. Atsižvelgiant į vėliausius pasaulinius įvykius, PLB valdyba ir PLB Visuomeninių Reikalų Komisija ragina visas Kraštų valdybas:

- Telegramomis arba laiškais kreiptis į savo kraštų vyriausybės prašant remti JAV pastangas mėginant išlaisvinti įkaitus Irane. Šių telegramų/laiškų nuorašus siųti JAV ambasadoms.
- Kreiptis į savo kraštų vyriausybės išreiškiant protestą prieš Sovietų invaziją Afganistane, primenant Lietuvos okupaciją 1940 m. ir raginant boikotuoti Olimpijadą Maskvoje.

2. Artėjant Vasario 16 - Lietuvos Nepriklausomybės šventei - Kraštų valdybos prašomos:

- Ruošti minėjimus, kuriuose ypatingas dėmesys būtų skiriamas Lietuvai, iškeliant jos kovą dėl laisvės ir nepriklausomybės, pagrindžio spauda, politiniai kaliniai, disidentai bei prisimenant Lietuvos žmonių atsiekimus kultūrinėje srityje.
- Kartu su Vasario 16 švente paminėti mūsų grožinės literatūros pradininko Kristijono Donelaičio 200 metų mirties sukaktį (vasario 18 d.).
- Prisimenant PLB seimo nutarimą, kartu su Vasario 16 minėti ir karaliaus Mindaugo vainikavimą, Lietuvos valstybės įkūrimą.

Su geriausiais linkėjimais,

Vytautas Kamantas
Pirmininkas

PALIVANAS

ACESSÓRIOS PARA AUTOS

TOCA FITAS — RODAS — PNEUS — RADIOS AM, FM.
SONORIZAÇÃO P/AUTOS. — FACILITAMOS PAGAMENTOS.

SÃO CAETANO DO SUL — AV. GOIÁS, 3324 — FONE: 441-4766.

LIETUVIAI

A.D.P.

PIETŲ AMERIKOJE

Aleksandra Vaisiūnienė

VENEZUELA

MŪSŲ GYVENIMAS ANTROJE
TĒVYNĒJE

Palikus Vokietijos žemę ir iškėlus koją Venezuelos valstybėje, pasijutome naujais to nežinomo krašto gyventojais, nenokant ispanų kalbos, neturint draugų, pažįstamų, bei organizacijų, kurios būtų galėjusios mumis išeiviais pasirūpinti. Tai atvyko 1948 metų gale, kada didesnės išėivių grupės iš Europos pasiekė Venezuelos žemę. Atvažiuavę, atradome kelius lietuviams, kurie atvyko iš Šveicarijos ir Prancūzijos savais pinigais, jau 1946-1947 metais.

Po ilgos ir varginančios kelionės, pirmoji kuri mus sveikino tai buvo karšta Venezuelos "saulutė" ir jos šviesūs spinduliai. Visą mūsų grupę, atvaziavusią iš Muncheno, vežė į pereinamąjį lagerį, kuris buvo apie 130 kilometrų nuo Caracas sostinės miesto.

Kelionė į lagerį buvo ypatingai nerami, turėjome persikelti per kalnus į antrą pusę, kurioje randasi Caracas miestas. Važiavome labai vingiuotu keliu, šoferis, kuris mus vežė, mums neatrodė, kad būtų labai saugus, nes darant posūkius autobusui pradėdavo ratai cirkšti. Nemokėjome net kaip ispaniškai išsireikšti, kad sumažintų greitį: teko naudotis keliais žinomais itališkais žodžiais: "piano, pianissimo", bet mūsų šoferis italų kalbos irgi nemokėjo ir vargiai suprato mūsų igėdavimą. Bevažiuojant per kalnus, ir matant milžiniškas prarajas apačioje, mums net kvapą užėmė, ir, kaip mėgstame išsirtarti "net plaukai ant galvos stotis pradėjo", bet ačiū Dievui, laimingai persiritome per kalnus ir pasiekėme Caracas miestą. Čia šoferis tik apsirūpino kuru, atnešė mums kavos su sumuštiniais ir leidomės toliau į pereinamąjį punktą, "Trompillo" išėivių stovyklą. Pagyvenus Trompillo stovykloje, valdžia aprūpino naujais dokumentais, paskiepinu nuo sunkiųjų tropikos ligų, išmokėjo po dešimt dolerių kiekvienam ir kaip "Dievo paukšteliams" paleido į orą, skris kur nori ir nutūpk kur nori.

Daugumas lietuvių traukė į sostinę Caracas, nes provincijoje karštis buvo

žymiai stipresnis ir vargino gėrokai naujai atskridusius "Dievo paukšteliams". Ankstyvesnės lietuvių imigracijos Venezueloje nebuvo.

Išsikūrimui, ypač inteligentijai, didelį trukdymą sudarė nemokėjimas ispanų kalbos, o kalbą išmokti sekėsi ne lengvai, nes Lietuvoje ispanų kalba mažai buvo girdima, todėl daugumas pradžioje turėjo dirbti tokį darbą, kuris tik pasitaikė ir kurį gavo. Jei būtume žinoję, tai visi būtume įsijungę į prekybą, nes tie, kurie sugebėjo įsikibti, šiandieną jau stipriai ekonomiškai stovi.

Didelė klaida iš Šiaurės ir Pietų Amerikos veiksmų pusės, kad mums nesusiteikė tinkamų patarimų, kad lengviausias isikūrimas Lotynų kraštuose, tuo buvo įsijungimas į prekybą. Ypač, labai svarbus būtų buvęs praktiškas pamokymas, kaip reikėjo apsaugoti savo šeimos jausmus, kad nenutolus nuo savo papročių, kalbos ir galvojimo. Atšalome todėl, kad neturėjome praktikos ir nežinojome kur slypi visos nautėjimo paslaptys. Šiandieną už tai turime sumokėti aukštą kainą, nes 70% mūsų vaikų jau sukūrė mišrias šeimas.

Kaip turėjo įvykti, taip ir įvyko, bent jau ateitybė sugebėkime apšviesti mūsų vaikų galvose tą kryptimi, kad jie su savo vaikais nepadarytų tų pačių klaidų kurias padarėme mes nesąmoningai. "Mūsų pagavo tropikos vėjas į savo sukūrij, kuris sumalė visus, kurie tik pakliuvo į jo glėbį."

Šiandieną tragedija vyksta tame, kad senoji karta jau pradeda pasitraukti iš gyvenimo, o jaunoji karta neturi patyrimo, galvoja kitaip negu mes, nes čia gimė ir augo. Jei kažkurie ir kalba dar lietuviškai, bet jau savo gyvenimą dalina pusiau, mūsų tautą gerbia iš savo tėvų prisiminimų ir kita meilės dalis tenka tautai kurioje gyvena.

Bendruomenės veikla vis silpnėja, nes veikėjų skaičius vis mažėja, galbūt didesnėse kolonijose to pastebėti negalime, bet mažesnėse grupėse šis plyšys labai pastebimas. Jaunimui labai nuostolinga dar ir tai, kad menkas lietuvių kalbos mokėjimas labai suvaržo lietuviškų žinių pasisėmimą. Spaudoje sunku sekti išėivijos gyvenimas, negali dalyvauti nei mintiniame nei raštiškame lietuvių kūrybiniame gyvenime, nors gabumų ir

sugebėjimų turi pakankamai. Pirmoje eilėje, labai patartina jaunimui išmokti gerai savo tėvų gimtą kalbą, ar bent mokėti abi kalbas lygiagrečiai gerai, kaip, kad moka vietos kalbą, to krašto kur gyvena.

Mums Venezueloje dar didelę veiklos kliūtį sudaro neturėjimas savų bendruomenės patalpų. Visą laiką naudojamesi kunigo Antano Perkumo prieglobščiu, ačiū jam, kad dar ir šiandieną turime kur susirinkti ir atšvęsti mūsų tautines šventes.

Laikui bėgant, mūsų tautiečiai vis daugiau pradeda užsidaryti savuose rateliuose. Lietuvių spaudos skaitymas, palyginus menkas, užsienyje išėinanti lietuvių spauda mus pasiekia su daugelio mėnesių pavėlavimu. Ekonominis gyvenimas dėl kainų pakilimo, vis sunkėja. Valstybė gauna dideles pajamas, bet brangiai su-

moka už importuotas prekes ir žaliavą.

Nors ir sunkios yra mūsų išėivių dienos, bet vilties negalime prarasti. Mūsų tauta atsistatys laisvam gyvenimui. Anksčiau, 1918 metais, Lietuvos nepriklausomybę iškovoję tik maža lietuvių saujelė, o šiandieną turime didelį skaičių išmokslintų mūsų vaikų, gyvenančių daugelio pasaulio kraštuose, kurie vieningai kovoja už mūsų tautos atstatymą. Pasiryžimu ir stripia valia atsiėksine daug.

Labai malonu ir naudinga būtų jei Pietų Amerikos jaunimas susiorganizuotų ir užmegstų tarpusavio santykius vieni su kitais. Bendri pasikalbėjimai ir naujų minčių pasidalinimas atneštų didelės naudos, kaip vienai taip kitai pušei. Kokios bebūtų kliūtys, turint gerus norus, viską galima nugalėti.

Taikingos tautos pasaulyje, vis beperstojo kalba apie teisę, laisvę ir taiką visoms mažoms tautoms pasaulyje. Tikekimės, kad šis žavus linkėjimas bus pritaikintas ir mūsų pavergtai tautai, o kol tai įvyks stenkimės išlaikyti mūsų tautos tęstinumą.

Visi tie, kurie sekame ir įdomaujames spaudos gyvenimu, daug dėmesio atkreipiame ir į gausios Brazilijos lietuvių kolonijos gyvenimą. Jūsų laikraštis "Mūsų Lietuva" labai pakeitė savo pavidalą, tai yra labai "atjaunėjo" ir "pagražėjo", kaip savo išore, taip ir vidaus žiniomis. Sumaniems "Mūsų Lietuva" leidėjams linkime ir toliau, taip progresuoti.

Caracas, 1980 m. sausio mėn. 10 d.

Pirmieji Balfo direktoriai, išrinkti 1944 m. Chicagos konferencijoje. I-je eilėje sėdi, iš kairės: V. Količienė, adv. A. Olis, adv. N. Rastenis kun. dr. J.B. Končius, N. Gugienė, prel. J. Balkūnas, kun. I. Albavičius. Tarp stovinčiu atpažįstami — E. Samienė, red. L. Šimutis

BALFO DŽIAUGSMAI IR RŪPESČIAI PER 35 METUS

Šios prasmingos Balfo sukakties proga prisiminkime jo įsikūrimo istoriją, kurios mūsų jaunimas neprisimena ir nežino. O ji yra gan įdomi, kovinga ir garbinga. Reikėjo ano meto Amerikos lietuviams turėti daug noro, ryžto, sugebėjimo ir pasiaukojimo, kad ši šalpos — artimo meilės — organizacija galėjo taip gražiai susiorganizuoti, veikti, nugalėti įvairias kliūtis ir atliktų tą kilnų, varge esančiam tautiečiui pagelbėti, darbą.

Prieš 35 metus Europoje vyko žūtbūtinė kova tarp didžiųjų galybių. Buvo jau aišku, kad hitlerinė Vokietija karą pralaimės, ir Lietuva vėl pateks po žiauria rusų komunistų okupacija. Buvo jaučiama, kad daug tūkstančių lietuvių, matė ir išgyvenę pirmąją rusų vergiją, pasitrauks iš savo krašto, kad išvengtų greitos pražuties arba Sibiro tremties.

Amerikos lietuviai, gerai suprasdami šią artėjančią katastrofą, sujudo organizuoti platesniu mastu bendrą šalpos fondą, kurs sujungtų mažesnius jau egzistuojančius grupinius fondus. Šio darbo iniciatorius buvo Amerikos Lietuvių Taryba, apjungianti visas didesnes lietuvių organizacijas, su jos energingu pirmininku Šimučiu. Tai minčiai pritarė ir nuoširdžiai talkininkava šie žymūs lietuvių veikėjai: kun. I. Albavičius, kun. J. Balkūnas, J. Laučka, kun. P. Jūras, kun. dr. I. Končius, kun. Jančius, Lietuvos konsulas dr. P. Daužvardis, F. Bagočius, dr. P. Grigaitis, A. Olis, kun. N. Pakalnis, dr. S. Biežis, K. Karpis, kun. Vaškas, M. Vinikas ir kt. Vyko įvairūs tarp grupių pasitarimai. Kilo klausimai, kas fondui vadovaus ir kaip grupės bus jame atstovaujamos. Visi matė reikalo svar-

bumą ir tokio fondo reikalingumą, todėl susitarimas buvo greit atsieltas. Reikėjo gauti valdžios pritarimą ir leidimą šį fondą steigti. Energingas ir ryžtingas kun. I. Končius dažnai lankė įvairias valdžios įstaigas, kad kuo greičiau būtų realizuotas fondo veikimas. Pagaliau 1944 m. kovo mėn. 6 d. kun. I. Končius gavo pranešimą, kad Valdžios Kontrolės Taryba veikti leidimą išduos.

Kovo mėn. 25 d. Chicagoje įvyko steigiamasis fondo susirinkimas. Suvažiavo daugiau kaip 20 atstovų. Jie atstovavo: Kunigų Vienybę, Amerikos Lietuvių R. Katalikų Federaciją, Tautininkų ir Sandariečių Sąjungas, Socialdemokratų, Amerikos Lietuvių R. Katalikų Susivienijimą ir Susivienijimą Lietuvių Amerikoje.

Inciatorių vardu susirinkimą atidarė L. Šimutis. Jis papasakjo šio fondo steigimo kelią, kurs ir suvedė visus į šį susirinkimą. Pažymėjo, kad čia neturėtų būti bet kokių kliūčių fondo steigimui, nes grupių vadovai yra jau susitarę dėl jo formos, struktūros, reprezentacijos ir centrinės valdybos sudarymo. Lietuvos konsulas dr. P. Daužvardis, kurs puikiai atliko tarpininko ir patarėjo rolę, susirinkimą nuoširdžiai pasveikino, padėjo fondo iniciatoriams už atliktą darbą ir pasidžiaugė, kad grupių atstovai pagaliau susirinko uždėti pabaigtuvių vainiką formaliam Bendro Lietuvių Šalpos Fondo įkūrimui.

Susirinkimui pirmininkauti išrinkti: kun. I. Albavičius, F. Bagočius ir A. Olis, o sekretoriauti N. Gugienė ir J. Laučka. Fondo statutui peržiūrėti ir rezoliucijoms paruošti buvo sudaryta komisija: A. Olis, kun. I. Končius, F. Bagočius, dr. P. Grigaitis, J. Laučka, M.

Vaidyla ir dr. A. Tamošaitis.

Po trumpų diskusijų susirinkimas vienbalsiai priėmė fondo statutą ir vardą: BENDRAS AMERIKOS LIETUVIŲ FONDAS sutrumpintai — BALFAS, angliškai: United Lithuanian Relief Fund of America, Inc. Patvirtintas fondo direktorių skaičius — 21 iš ARLKF ir kitų katalikiškų organizacijų direktoriais į Balfą išrinkti: kun. dr. I. Končius, kun. I. Albavičius, kun. J. Balkūnas, J. Laučka, E. Paurazienė, E. Samienė ir L. Šimutis. Iš Tautininkų - Santariečių: A. Olis, S. Gegužis, N. Rastenis, dr. A. Tamošaitis, J. Tuinyla, dr. A. Zimontas ir J. Smailis, iš Socialdemokratų: J. Bacevičius, adv. F. Bagočius, N. Gugienė, V. Količienė, T. Matas, P. Milleris.

Direktorių Taryba grupinių atstovų susitarimu, išrinko pirmą Balfo centro valdybą šios sudėties: pim. kun. I. Končius, vicepim. A. Olis, kun. I. Albavičius ir V. Količienė; sekret. N. Gugienė ir išd. dr. A. Zimontas.

Patriotinė spauda šį įvykį gerai išreklamavo ir tinkamai pristatė plačiai lietuvių visuomenei, kad Balfo darbus remtų.

Balandžio mėn. 1 d. Illinois valstybės sekretorius Balfą inkorporavo ir išdavė inkorporavimo pažymėjimą. Taigi vienas tikslas atsieltas. Dabar reikėjo gauti ir JAV valdžios pripažinimą. Čia prasidėjo lietuvių komunistų ir rusų agentų užkulisinė ir vieša veikla prieš Balfą, kad jis nebūtų pripažintas.

Balandžio mėn. 28 d. kun. I. Končius ir kun. I. Albavičius buvo priimti Chicagos arkivyskupo Stritch. Jis parodė Balfui daug palankumo ir pažadėjo visokeriopą paramą.

Ištesėjo. Gegužės 22 d. iš Amerikos Vyskupų Šalpos Komiteto NCWC gauta \$5000.00 auka ir puiki Balfui rekomendacija būti priimtam į National War Fund.

Skundų pasekėje FBI stropiai sekė Balfio veiklą. Birželio 8 d. NWF vadovybė pravedė smulkų Balfio atstovų apklausinėjimą. Dalyvavo: kun. dr. I. Končius, N. Rastenis, F. Bagočius, J. Laučka ir L. Šimutis. Jiems buvo pasakyta, kad NWF teikia finansinę pagalbą tik alijantų tautoms ir jų šalpos organizacijoms, o Lietuva prieš nacių Vokietiją nekariavo, vadinasi nėra alijantas. Į tai buvo atsakyta, kad Lietuva neturėjo progos kariauti, nes ji pradžioje buvo okupuota Sovietų Rusijos, o vėliau Vokietijos. Dėl šių dviejų okupacijų Lietuva labai skaudžiai nukentėjo ir jai reikia skubios pagalbos. Apklausinėjimo protokolas buvo perduotas Valstybės Departamentui. Tas įrodo, kad rusai darė didelį spaudimą. Norėjo, kad JAV vyriausybė pakeistų savo nepripažinimo nusistatymą Pabaltijo valstybių atžvilgiu. Balfas nenusileido ir ieškojo paramos per Amerikos Katalikų Episkopatą, darbininkų unijas, demokratų partijos vadą J. Farley, kongresmaną McCormack ir kt. Pagaliau liepos 31 d. buvo gautas pranešimas, kad Balfas yra priimtas NWF nariu. Tai džiugus laimėjimas, tačiau jį aptemdė nauji Sovietų Rusijos Šalpos Komiteto ir lietuvių komunistų skundai bei jų organizacijų nauji protestai Amerikos vyriausybei prieš Balfio priėmimą į NWF. Jiems talkininkavo ir komunistiniai laikraščiai: Vilnis ir Laisvė. Balfio pirmininkas vėl turėjo vykti į Washingtoną ir paneigti naujai išgalvotus šmeižtus ir melagingus kaltinimus. Po naujų apklausinėjimų rugsėjo 9 d. buvo gautas iš NWF vadovybės šio turinio raštas:

"Balfas patvirtintas būti NWF nariu su sekančiomis sąlygomis:

1. Nevalia parodyti jokie šališkumo dėl Lietuvos politinės ateities.

2. Balfas privalo noriai perduoti savo fondus Rusų Šalpos Komitetui ir Sovietų valdžiai, jei bus duotas jų užtikrinimas, kad žmonės gaus aukas.

Su šiomis sąlygomis Balfas turėjo sutikti.

NWF vadovybė įvykdė dar du Balfio apklausinėjimus. Dalyvavo: pirm. kun. I. Končius, vicepirm. N. Rastenis ir reikalų vedėjas J. Laučka. Po šių apklausinėjimų NWF paskyrė Balfui \$305,000.00 su pakartotinu reikalavimu: pasiūsti šalpą į Lietuvą per Sovietų Rusijos Fondą. Balfio valdyba buvo priversta tatau padaryti ir lapkričio mėn. pradžioje įteikė Sovietų Rusijos Fondui drabužių ir medikamentų siuntą už \$75,000.00 su reikalavimu, kad tai būtų pasiūsta Lietuvos žmonėms. Jokios žinios nebuvo gauta, kad lietuviai būtų ką nors gavę. Po to Balfas norėjo asmeniškai reikalą iširti ir nusprendė pasiūsti į Lietuvą savo atstovą Barbarą Darlis. Deja, Sovietų konsulas leidimo nedavė. Balfas atsisakė daugiau duoti bet kokių siuntų Sovietų

Rusijos Fondui. Tada ta pati komunistų grupė iš naujo papylė protestų prieš Balfą. Rezultate NWF sulaukė Balfui \$50,000.00 iš anksčiau paskirtos sumos, kol nebus išsiųskinta. Po pakartotino kun. I. Končiaus paaiškinimo ši suma buvo atgauta.

1945 m. vasario mėn. buvo padaryti nauji apklausinėjimai, kurių rezultate NWF paskyrė Balfui papildomai \$550,000.00. Po šio laimėjimo daugiau jokių kliūčių nebesusilaukta. Balfio veikla pilnai išsivystė. Įvairūs plakatai, skelbią apie lietuvių tautos kančias ir priešpaudą buvo viešai kabinami pašto ir kitose valdžios įstaigose.

Tada dar buvo manyta, kad karas greit baigsis, todėl ir Balfio darbai pasibaigs. Deja, Balfas ir po 35 metų yra dar labai reikalingas. Per visą tą laiką lietuviška patriotinė spauda atliko ir atlieka labai didelės talkininkės vaidmenį. Ji pagelbėjo pristeigti Balfio skyrių nuo Bostono iki Los Angeles ir įtikinti lietuvius, kad Balfas buvo ir yra reikalingas. Jai priklauso didelė pagarba ir padėka.

Pajudėjus imigracijos įstatymo reikalui JAV Kongrese, Balfas darė žygių, kad jis būtų priimtas kuo palankesnis lietuviams tremtiniais. Prie Balfio buvo sudarytas Imigracijos ir Įkurdinimo Komitetas, kuriam pirmininkavo Alena Devenienė. Teko rūpintis, kad atvykę pabėgėliai, dėl skundų ir kitų priežasčių sulaikyti Amerikoje, nebūtų grąžinti atgal į Europą. Deportacijai buvo sulaikyta apie 200 asmenų, bet išskyrus porą, Balfui pavyko visus skundus atremti ir išteisintus asmenis įkurdinti. Taip pat kun. dr. I. Končius specialiai nuvyko į Europą, kur buvo daugiau kaip 2000 lietuvių sulaikyta nuo emigracijos dėl sveikatos ir skundų. Jam teko tartis su JAV konsulais, IRO ir kitais įtakingais asme-

nimis. Buvo daug pagelbėta. Taip pat buvo stengtasi, kad pagalbos reikalingi gautų po lygiai, nei vieno nenuskriaudžiant. Jei pasitaikė kokių netikslumų skirstant Balfio dovanas, tai čia buvo ne Balfio kaltė, bet lagerių pareigūnų.

Balfio veiklos 35 metų graži ir kilni istorija mums visiems šiandien sako, koks tai milžiniškas artimo meilės darbas buvo ir yra atliekamas. Anų laikų Amerikos lietuviai labai nuoširdžiai Balfui aukojo ir jam talkininkavo rinkdami aukas, nes žinojo, kad dešimtimis tūkstančių brolių ir seserų lietuvių atsidūrė karo sugriautoje Vokietijoje. Jiems reikėjo suteikti skubią pagalbą, todėl aukojo, rinko aukas pinigais, maistu ir drabužiais. Pakavo siuntinius, vežė juos į stotis, uostus ir siuntė į Vokietiją. Rezultatai to vieningo darbo yra labai dideli. Pagalba atėjo laiku. Koks tai buvo didelis ir džiugus moralinis jausmas, kai pajutome, kad nesame palikti vieni tarp karo griuvėsių ir svetimųjų. Todėl labai nuoširdi pagarba ir padėka priklauso ano meto Amerikos lietuviams.

Čia tikėtų priminti lietuvių tremtinės jautrų raštą, pasiūstą Balfui ir kartu įteikiant dail. V. Kašubos sukurtą skulptūrą.

Pasiskaitykime šį raštą:

LIETUVEI, UŽJŪRIO SESEI,

už teikiamą pagalbą, reiškiamą meilę ir stiprinančią viltį.

Neapsakoma tremtinės moters dalis. Atplėšta nuo tėviškės namų židinio, karo audrų atblokšta į nesvetimą kraštą, kiekvieną dieną, kai vargo paženklinoti rūpesčiai perveria jos širdį — ji gal nustotų tikėjusi gera žmonių valia. Tiesos buvimu ir giedresne ateitimi. Tačiau lietuvių tremtinė turi Tave. Mylimoji Amerikos lietuvi! Tu savo jautria širdimi įsi-

(nukelta į sekanti puslapį)

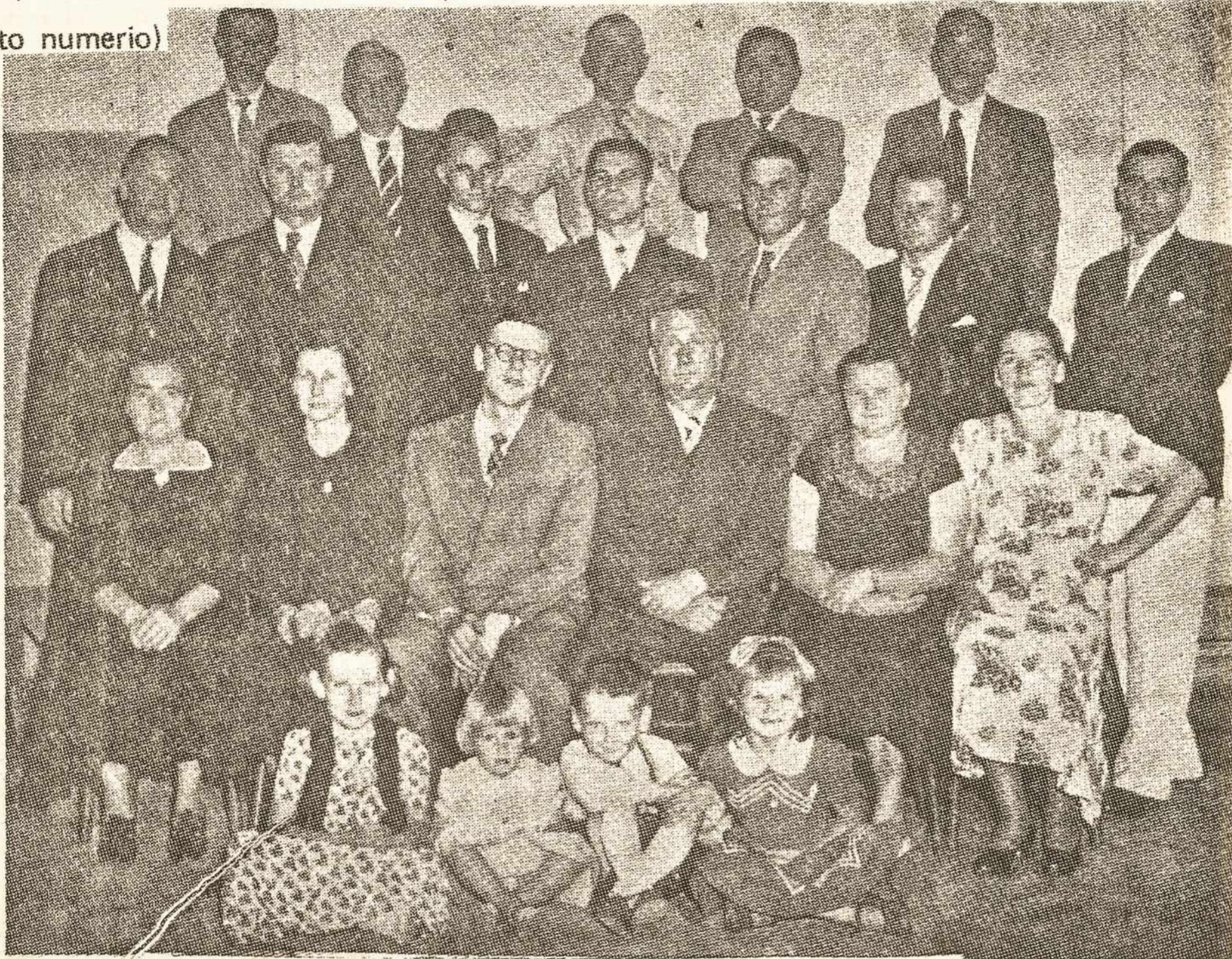
Balfio 1979 m. valdyba prieš posėdį: I eil. — L. Mažeikienė, V. Pažiūra, pirmininkas, A. Nelsienė; II eil. — A. Pažiūrienė, J. Rukšėnienė, dr. B. Raulinaitienė, A. Mitkevičius; III eil. — A. Raulinaitis, rev. kom. pirm. B. Sellukas, R. Būžėnas ir H. Gorodeckas.

Brazilijos lietuvių mokyklos

Stasys Vancevičius

50 METŲ NUO PIRMOSIOS LIETUVIŲ PRADŽIOS MOKYKLOS ĮSTEIGIMO BRAZILIJOJE

(tesinys iš praeto numerio)

VILA ANASTÁCIO MOKYKLOS RĖMĖJŲ BŪRELIS

Iš kairės dešinėn sėdi: Ingaunienė, Patinskienė, mok. St. Kubiliūnas, MRB-lio pirm. P. Žarkauskas, Ad. Žarkauskienė, Vl. Pinkauskienė.

Antroje eilėje stovi: J. Kazlauskas, vice-pirm. J. Orkis, Wilson Dantas, rev. komisijos pirm. A. Tamašauskas, išd. A. Raslanas, V. Patinskas, sekr. B. Pinkauskas.

Trečioje eilėje stovi: St. Žymantas, Pr. Ingaunis, M. Petraitis, rev. kom. narys J. Maziliauskas ir ūkvedys J. Šiaučiulis.

VILA ANASTÁCIO MOKYKLA

Antroji lietuvių mokykla pradžios buvo suorganizuota ir pradėjo veikti nuo 1930 m. Vasario 16 d. Mokyklos Tėvų Komitetas, dar tų pačių metų sausio 11 dieną, surengė vakarą jos naudai, o V. Edrigevičius ir V. Degutis rinko aukas. Pirmųjų aukotojų mokyklos naudai sąrašas buvo paskelbtas "Lietuvis Brazilijoje" savaitraštyje Nr. 7, iš 1930 m. Vasario 16 d. Tame pat laikraščio numeryje, dar skelbiama padėka Lietuvos konsului Dr. P. Mačiuliui ir J. Gauriliui, kuris laikinai ėjo konsulo pareigas, pirmajam išvykus į Argentina.

Antroji lietuvių mokykla buvo pavadinta Lietuvos patrijarcho Dr. J. Basanavičius vardu. Jos pirmųjų mokytoju buvo Lionginas Gaigalas. Kaip pirmoji, taip ir antroji lietuvių mokykla veikė nusamdytose patalpose, kurios netiko tam tikslui ir buvo reikalinga jas

perdirbti. Todėl kilo gyvas reikalas statyti mokyklai pritaikintas nuosavas patalpas. Kaip žinome, vėlesniais laikais buvo užpirkti lietuvių mokykloms sklypai nuosavi tūmai Vila Belos, Vila Anastácio ir Moóca rajonuose. Bom

Retiro rajone buvo nupirkti Lietuvių Namai (Rua Bandeirantes nr. 474 gatvėje) o vėliausiai buvo gautas nemokamai sklypas mokyklai ir pastatyti nauji rūmai Parque das Nações Rajone, Santo André priemiestyje.

Seu tempo é valioso demais...

... para desperdiçá-lo com inquilinos, fiadores, contratos, informações, etc.
Mas agora você vai ter tempo de sobra para os negócios mais importantes e lucrativos, confiando a administração ou venda dos seus imóveis aos nossos 20 anos de tradição, representados por idoneidade e presteza.

Garantimos o pagamento do aluguel com ABSOLUTA PONTUALIDADE, e a Assistência Jurídica é GRATUITA

E tem mais: você não precisa usar seu capital para reformar seu imóvel. Nós financiamos a reforma necessária para locação do mesmo, SEM NENHUM ACRÉSCIMO

Venha tomar um café conosco e comprove.

ALUGADORA E IMOBILIÁRIA SANTO ANDRÉ S/C LTDA.

ansa

CRICI - 12592

R. Dona Gertrudes de Lima, 520
Tels: 449-4848 e 449-6464 - S. André

Apie nuosavų mokyklos patalpų teks ašyti atskirai. Ir taip pat apie vėlesnę Brazilijos lietuvių mokyklų veiklą. Šiuo kartu noriu trumpai paminėti trečiosios ir ketvirtosios lietuvių pradžios mokyklos įsteigimą.

TREČIOJI MOKYKLA

Trečioji Brazilijos lietuvių mokykla buvo įsteigta, daugiausia kun. J. Valaičio ir jo vadovaujamos L.K.Šv.Juozapo Bendruomenės iniciatyva, 1930 m. kovo 10 dieną. Mokykla buvo pavadinta Vyskupo Motiejaus Valančiaus vardu. Ši mokykla veikė iki 1931 m. sausio 28 d. Dėl stokos lėšų, skolų ir tuometinio tėvų komiteto apsileidimo, mokykla buvo uždaryta. Tik 1931 m. suorganizavus Lietuvių Sąjungą Brazilijoje, kuri perėmė visų lietuviškų mokyklų globą, Vysk. M. Valančius vardo mokykla buvo atgaivinta gruodžio 1 dieną ir perkelta į Lietuvių Namus. Tos mokyklos mokytoja buvo A.A. p. Čemarkienė, o vėliau, 1933 metais, iš Lietuvos atvykęs, Draugijos Užs. Lietuviams Remti atsiųstas mokytojas Edvardas Pažėra. Lietuvių Namuose esanti salė buvo atremontuota ir pritaikyta mokyklai.

KETVIRTOJI MOKYKLA

Ketvirtoji lietuvių pradžios mokykla, pavadinta Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Vytauto vardu, buvo pirmoji įsteigta nuosavose patalpose Vytauto Didžiojo vardo rūmuose, 1932 m. sausio 15 dieną, Vila Belos rajone. Pirmoji tos mokyklos mokytoja buvo Liuda Majienė, kuri vedėjos pareigas ėjo iki 1940 metų paskutinių mėnesių, tai yra iki jos uždarymo. Ši mokykla savo klestėjimo laiku buvo skaitlingiausia mokinių skaičiumi iš visų São Paulo mieste veikusių lietuviškų mokyklų

PENKTOJI LIETUVIŲ MOKYKLA

Penktoji ir paskutinioji lietuvių mokykla buvo įsteigta 1937 metų Vasario mėnesi, 1936 metais, tuometinio Lietuvos Konsulo P. Gaučio iniciatyva ir pastangomis, ir buvo nemokamai gautas žemės sklypas Parque das Nações rajone. Gavus sklypą, tų pačių metų vasario mėnesį buvo iškilmingai pašventintas naujos mokyklos rūmų kertinis akmuo ir tuojau pradėti statybos darbai. Mokykla buvo pavadinta Lietuvos atgimimo poeto Maironio vardu. Po metų laiko, tai yra pradžioje, mokykla pradėjo veikti nuosavose patalpose. Mokytoju paskirtas Stasys Jurevičius.

(bus daugiau)

BALFO DŽIAUGSMAI...

jungti į didžiąją mūsų tautos nelaimę, kai Tu prisimeni mane, tvankiam stovyklos kambaryje vargstančią Nemuno kalnų ir klonių dukterį.

Tu padedi mano mažiems ir alkaniems vaikams,

Tu atneši jaukumo ir šilumos į mano šeimą,

Tu sustiprini mano tikėjimą ir viltį.

Tu parodai gerą žmogaus valią,

Tu tari man: Tiesa, kurios pažemintieji ir nuskrūstieji laukia — ateis: Tiesa — gyva kaip saulė!

Tuo pačiu Tu įsilieji į žūtbūtinę kovą už laisvą ir nepriklausomą Lietuvą, už gimtųjų namų sugriauto židinio atkūrimą. Ir aš tada ne tik visa širdim tau dėkoju, bet per vandenyne platybę nuoširdžiausiai noriu šaukti: Tu esi geriausiaji mano Sesuo!

Lietuvė Tremtinė

Vokietija, 1946 m. spalio 29 diena.

Praėjo jau 35 metai, o Balfas vis dar yra reikalingas. Mūsų sesės ir broliai lietuviai vargsta Sibiro vergų stovyklose arba sugrįžę į Lietuvą yra be sveikatos ir apšęsti. O kas pagelbės tiems, kurie neturi nei pažįstamų, nei giminių laisvajame pasaulyje? Jiems gyvenimo vilties ir paguodos suteikia Balfas. Bet jis įstengia tik tiek sušelpiti, kiek mes visi tam tikslui paaukojame. Savo nenorą aukoti neteisinkime įvairiais priekaištais Balfui, bet atsistokme tų nelaimingųjų vietoje ir supraskime, kaip jaustumės, jei mes būtume neišklausyti, nesušelpiti ir užmiršti. Reikalas ir šiais laikais yra rimtas ir svarbus. Aukokime ir dirbkime, kaip prieš 35 metus Amerikos lietuviai aukoję ir dirbo, kai mes buvome Vokietijoje. Prašančiųjų pagalbą dar yra labai daug, o aukotojų skaičius mažėja. Jau laikas sujaudinti kartais užkietėjusias mūsų širdis ir papurtyti kišenes.

Šiuo metu įvairiose vietovėse Balfas vykdo piniginius vėjus. Neatsisakykime aukų rinkėjams atiduoti kiek galint didesnę auką. Ji nebus per didelė, lyginant su tomis kančiomis, kurias pergyvena lietuviai Sibire ir Lietuvoje. Suteikime jiems šventų Kalėdų džiugią dovaną, kurios jie iš žiauraus okupanto negauna ir negaus.

Aukų rinkėjams yra nelengva, kartais ir nemalonu prašyti aukų. Duokime neprašomi. Neužtrenkime jiems durų ir neparodykime rūščių veidų. Jie atlieka tik artimo meilės darbą, kurį visi privalome remti.

VLADAS PAŽIŪRA

Balfo direktorių pirmininkas

Los Angeles, California

LIETUVIŲ DIENOS, 1979, SPALIS

DEL KO GI MUMS NEDAINUOTI?

*Dėl ko gi mums nedainuoti,
Šalto alučio negerti?
Neteks kur kitur išvažiuoti,
Čia akeles reiks užmerkti.*

*Seniau mes čia atkeliavę,
Pripratome Brazilijos kampuos,
Bet grįčioj gimtoj švepliauvę,
Ji nuolat vaidenas sapnuos.*

*Dėl ko mums nedainuoti,
Šalto alučio negerti?
Neteks kur daugiau išvažiuoti,
Čia akeles reiks užmerkti.*

*Gerkim už naują gadynę,
Už laimę jaunystės dienu,
Kai piemens virkdė birbyne
Ant mūsų tėvynės kalnų.*

*Dėl ko gi mums nedainuoti,
Šalto alučio negerti?
Gal teks kur kitur išvažiuoti,
Ne čia akeles užmerkti?*

ĮDOMIOS KNYGOS MŪSŲ MAŽIESIEMS

Sonė Tomarienė, LAPĖ SNAPĖ, Jaunimo Bibliotekos leidinys. Iliustravo Nijolė Jatulytė, Eiliuotos pasakos apie lapę snapę ir jos gudrumą. Čia lapė kaminkrėtys, čia laputė pataikūnė.

Kaina Cr. 40.00

Sonė Tomarienė, KARALAITIS IR LELIJA, Jaunimo Bibliotekos leidinys, iliustruotas Juozo Kiburo. Įdomi pasaka apie karalaitį, kalvį, pilis ir leliją. Gražios spalvuotos iliustracijos. Nesunki lietuviška kalba.

Kaina Cr. 40.00

Grasė Petronienė, VAIKUČIO DŽIAUGSMAI, išleista Petro Petrėno Kanadoje. Gražios spalvuotos autorės iliustracijos. Tai pasakų ir gražių eilių rinkinys. Knygos pradžioje rašoma: "Prašau jūsų, paskaitykit, mano mintis pasvarstykit. Kas šioj knygoj parašyta tai jums yra pasakyta. Noriu laimės jums ir gero palinkėti aš be galo. Aukit sveiki ir laimingi, būkit tautai pavyzdinigi".

Kaina Cr. 60.00

Sonė Tomarienė, UGNIES ŽIRGAS, iliustracijos Danutės Švedienės. Tai virš 100 puslapių gražių pasiskaitymų knyga apie ugnies žirgą, tinginį kurmį, daržovių karą, aitvaro vaisius ir kitokius reikalus. Dalis knygos yra eiliuota. Kalba prieinama mūsų jaunimui.

Kaina Cr. 60.00

"MŪSŲ LIETUVOS" REDAKCIJOJ

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TOLIMIEJI KVADRATAI

PABAIGA

(Tesinys iš praeito numerio)

NKD kapitonas ramina mus dėl tokio nuostolio. Aiškinasi, juokauja, dar paploja man per petį ir sako:

— O, Kublickas, Grišmanauskas, seni pažistami! Tokie vyrai, kaip jūs, ir nepajusit, kad vieno trūksta. Na, sėkmės! Bus žuvis — bus rublis, bus rublis — bus vodkos!

— Žinotum tu, rupuže, vandenine, koks laimikis man galvoje, — manau sau, bet taip pat maloniai juokiuosi jam į akis. Ir, kai pagaliau išplaukiame, kaip žaibas persimetame žvilgsniais su kapitonu: sekasi, dangus, jūra, viduje mes du, šone tas vaikeliukas ir prieš mus trys — Miša, kapitono pavaduotojas, mechanikas ir jo padėjėjas šaša.

Plaukiame, kaip paprastai. Tamsėja po truputį ir viršuje ir vandenyje. Aš stoviu už vairo, paskui prieina kapitonas ir kurį laiką valdo. Tylim, o abu galvojame tikrai tą ir tą. Vėliau išlindo Miša ir priėjo, ir kapitonas sako jam:

— Laiky! — ir pats pasitraukia, aš einu iš paskos, lyg neturėdamas ko veikti, ir atsisukęs kapitonas sako:

— Paulauskas?

— Miega kajutėje, — sakau, — nekaip jaučiasi — pirmą kartą jūroje. Ir ko jis čia užsigeidė?

— Kaip manai, kokia iš jo žuvis? Reikia jį apuostyti. Pašauk jį čia.

Aš nusileidžiu laiptais žemyn. Apačioje virtuvė ir dvi kajutės — abejose po keturias lovas. Manojoje vienoje apatinėje miega Miša, viršuje — aš pats, antroje viršutinėje — Paulauskas, gi po juo viena tuščia, taip vadinama at-sarginė, jeigu yra laiko dienos metu, pervirsdavome ant jos pavargę, kai nėra laiko ilgesniam poilsiui, su drabužiais snūstelti. Kitoje kajutėje mechanikas ir šaša.

Paulauskas guli nosisukęs į sieną. Aš nuo aslos pašaukiu:

— Į viršų ateik! Kapitonas kviečia!

Tas nusirango iš lovos, užlipa viršun. Jie kalbasi kelioliką minučių. Paskui girdžiu kapitoną nuolaidžiai sako:

— Vadinas, nelabai kaip? Na, eik dar pamiegoti, — mūsų jaunas jūrininkas labai patenkintas, orientuojasi atgal į savo lovą, o aš klausiu Lionginą:

— Kaip tau atrodo?

— Giltinė žino, juk neperšviesi. Atrodo, ne komunistas, lietuvis — tai tikrai. Supranti, pasipasakojo, kad noris pakliūti į tolimųjų plaukiojimų laivus — užsigeidė tropikus pamatyti — jis susijuokė. — Prisiskaitęs nuotykių knygų. Nesislėpė, kad išmestas iš vienos mokyklos ir iš kitos.

— Na, jei taip, tai gal neuždarysim jo su

SKAITYTOJAI RAŠO...

LAIŠKAS IŠ MEXICO

Brangus Kunige Pranai Gavėnai,

Su dideliu džiaugsmu ir pasitenkinimu gaunu nuo jūsų laikraštį Mūsų Lietuva, kuris yra labai puikiai redaguojamas, su įdomiais straipsniais ir paveikslais. Norėčiau jį visuomet gauti. Siunčiu mano menką dovanėlę 25 dol. Kad Dievas jus laimintų, padėtų taip gražioje misijoje, naudingoj Lietuvai ir Bažnyčiai.

Su pagarba ir meile

Kun. Juozas Kisielius

Montreal, 1980 m. sausio 12 d.

Didž. Gerb. Kunige,

Jums kun. Jono Žemaičio sveikinimai iš Lietuvos dar iš 1978 m. vasaros.

Kartu parvežiau ir du instrumentus - birbynes, - Kadangi užsitiesė, noriu pasitikrinti Jūsų adresą, siųsčiau paštą, nes tarp įvairių keliautojų nesuradau galimybės perduoti iki šiol. Manau, kad gerai supakavus instrumentai išliktų sveiki ...

Geriausio linkėjimai. Su pagarba,

Petras Adamonis

GERBIAMAS DVASIOS TĖVE,

Nuoširdžiausi sveikinimai iš Lietuvos, iš Aušros Vartų ir nuo saleziečio kun. Jono Latako giminių.

Dekoju Marijai, Dievo Motinai, o taip pat, nerandu žodžių padėkoti gerb. kun. J. Zielonkai, kurio pagalba galėjau ir Lenkijoje aplankyti brangias Marijos šventoves.

Stebint man pirmą kartą Čenstochovos Tarptautinį Esperantininkų Kongresą, atsiminiau Šv. Rašto įvyki, kada Apaštalai gavę Šventosios Dvasios dovaną, kalbėjo visas kalbas, kalbėdami tik VIENA KALBA.

Čia Kongrese, viso pasaulio atstovai kalbėjo tik vieną Esperanto kalbą. Čia jautėsi pirmųjų krikščionybės amžių dvasia ir stebūklai. To nuoširdumo ir tos vienybės šiandien mums labai, labai reikia.

Dalijamės Jūsų vargais ir džiaugsmais. Baigiu kun. Jono, mano pusbrolio žodžiais Su meile,

Jūsų Kristuje

M.M.C.

rusais į vieną tvartą.

— Atrodo, nesudarys jokių rūpesčių.

Tačiau mes svarstėme, kas bus, jei mūsų sumanymas neišdegs, kas bus su juo? Mes — aišku — gyvų tuo laivu mūs neparveš, jeigu nelaimė. Bet, kam be reikalo įklampyti nieku dėta žmogų, reikia kaip nors daryti, kad apdraustume jį tuo atveju.

— Pagalvosim, — sako kapitonas, o dabar eik numigti.

(Bus daugiau)

GEROS NAUJIENOS

Rašo Vytautas Dambra

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

San Salvador, 1979.XII.11.

Brangus Tėve Pranai,

skubu pranešti, kad iš spaudos jau išėjo ispanų kalba parašytoji knygelė "San Casimiro". Jūs gausite 100 egzempliorių. Kaip Jūs atsiskaitysite su Tėvu Antanu Venezueloje, tai jau Jūsų reikalas. Knygų siuntinys siunčiamas per Amerikos generalinį konsulatą. Jis yra adresuotas Mr. John Challinor, o jis yra Tarptautinės Komunikacijos Agentūros (International Communication Agency) direktorius Sao Paulo generaliniame konsulate. Aš parašiau jam laišką, prašydamas siuntinį perduoti jums. Jei už poros savaitių iš Challinor žinios negautumėte, manyčiau būtų verta su juo susisiekti, ar bent jam paskambinti ir pasiteirauti. Knygos bus atsiųstos iš mūsų Regional Book Office Buenos Aires mieste.

Už dienos, kitos aš, brangus Tėveli, pasiūsiu visą turimą medžiagą apie mūsų adoraciją ir jos veiklą. Tikiu, kad ateitininkijos šūkis "Visa atnaujinti Kristuje" prigis jūsų Švenčiausiojo Sakramento garbintojų eilėse.

Linkiu Jums sėkmingos darbuotės Jėzaus vynuogyne.

Iki sekančio pasiskardavimo!

*Su geriausiais šv. Kalėdų ir
Naujų Metų linkėjimais -
jūsų Vytautas*

ATOSTOGOS LITUANIKOJ

Maloniai galite praleisti atostogas ar savaitgalį Atibajoje-Lituanikoje.

Prieš važiuodami kur nors į Hotel Fazenda, palyginkite mūsų kainas.

Informacijos ir rezervos:
D. Angelika, Tel. 251.31.35 arba
Dédé Juozas, Tel. 63-59-75.

MISIOS
už brolių Gavėnų
TEVELIUS

bus atlaikytos C. Verde per
sekančias lietuviškas pamaldas
Vasario 3 d. - 16, 15 val.
Visi kviečiami dalyvauti

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor. Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

ŠYPSENOS

Modernus gydymas

—Šiandien atėjo į mano kabinetą pacientas ir guodėsi, kad prarijo telefono aparatą, — sakė psichiatrijos gydytojas tos pat profesijos draugui. Draugas atsakė:

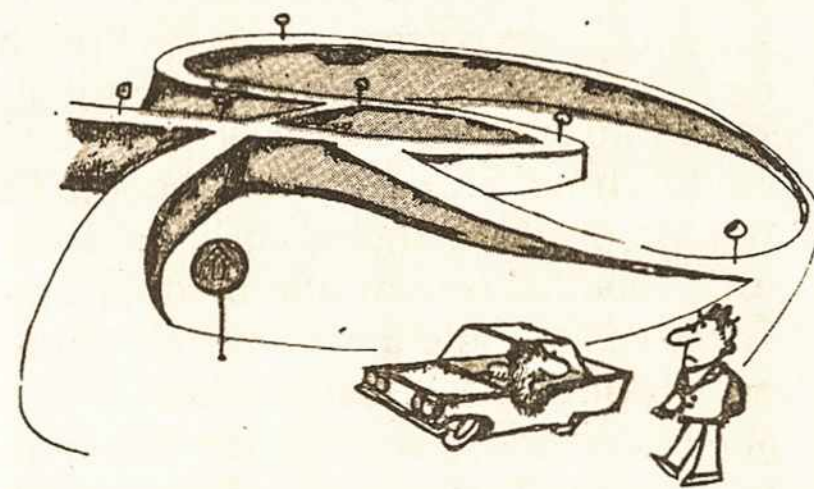
—Žinoma, tu panaudojai hipnozės metodą ir tuoj pat padėjai nusikratyti nelemtu kompleksu?

—Ne. Aš tai padarysiu tik rytoj.

—Kodėl rytoj, o ne tuoj pat?

—Matote, aš negaliu atimti jam didelio malonumo, nes jis yra įsitikinęs, kad šiąnakt tuo telefonu turi skambinti jo mylimoji...

Piešinys iš „Šiuotos“

Padėkite išvažiuoti iš šios prakeiktos kryžkelės! Trečią savaitę klaidžioju!

P. PAKALNIS

Išsiblaškęs profesorius

—Ką jūs dabar veikiate? Kaip gyvena jūsų vyras? — klausė profesorius netikėtai sutiktą buvusią studentę. Studentė jam atsakė:

—Bet, pone profesoriau, aš tebesu dar netekėjusi...

—Ar tikrai? Tai reiškia, kad ir jūsų vyras dar tebėra viengungis, — analizavo situaciją profesorius.

Pagyvensi — pamatysi...

Onutė draugavo su Jonuku, bet vis nenorėjo už jo tekėti.

—Pasakyk man atvirai, Onute, kodėl tu nenori tekėti už Jonuko? — klausė mama. Onutė atsakė:

—Kaip aš už jo galiu tekėti, kad jis net pragaru netiki?

—Nenusimink, Onute. Kai jis pagyvens su tavim keletą mėnesių, tai tikės bent į pragarą, — paaiškino jai motina.

MŪSŲ ŽINIOS

REINALDO PUTVINSKIS

No dia 24 de Janeiro de 1980, na Faculdade do Makenzie, foi realizada a formatura dos alunos que terminaram o curso superior, com a presença do Ex-Prefeito de São Paulo, Ilmo. Sr. Olavo Setubal, como Patrono, e o Ex-Governador de São Paulo, Ilmo. Sr. Laudo Natel como Paraninfo dos formandos, abrilhantando esta solenidade com suas orações e palavras de estímulo à nova turma, dando prosseguimento as festividades foi entregue os Canudos, autorgando-lhes o direito de ser Profissional para esta nova caminhada como ENGENHEIRO CIVIL, assim nesta turma estava um dos nossos, filho de Vacys Putvinskis e de Severa Adulis Putvinskis. Estiveram presente a solenidade o Burelis da Vila Anastacio e convidados de outras comarcas.

Após a solenidade ouve os cumprimentos de praxe, no hool da sala "Rui Barbosa" do Makenzie, com abraços e felicitações ao REINALDO por parte de seus pais e amigos, também recebeu de sua mãe de presente o Anel de Formatura, entre lágrimas e abraços de alegria, o formando ficou muito comovido com um brilho de lágrimas nos olhos.

Continuando com a recepção seguiram todos para o Parque São Domingos na residencia de seus pais, onde esperava um banquete em homenagem ao formando REINALDO proporcionado por seus familiares.

Estiveram presente os seguintes convidados: a avo do formando sra. Marcela Patvinskis Adulis, Alberto Adulis e família, Ana Patvinskis, Petras Zarkauskas e família, Juozas Valutis, Roberto Streika e família, Vitautas Bartkus e família, Everaldo

MALONIAI KVIEČIAME
VISUS DALYVAUTI
UŽGAVĖNIŲ

BLYNŲ PIETUOSE

Vasario 10 d. - Fevereiro - 12 val.

JAUNIMO NAMUOSE

Pakvietimus galima gauti pas:

Ona Masiene
Uršulė Bendoraitiene
Vyru Brolijos narius
Klebonijoje

de Oliveira e família, Stase Jankauskas, Jonas Lukocevicius, Alfonsas Kublickas, Helena Butvidaite e Zizauskas e família. Fez uso da palavra o sr. P. Zarkauskas, enaltecendo o formando REINALDO e congratulando-se com muita honra, agora com um ENGENHEIRO CIVIL em nosso seio e com muito orgulho por ser filho de Lituanos. REINALDO, agora Dr. REINALDO agradeceu ás palavras e a presença de todos os eus amigos, e amigos de seus pais, com um brinde a sua nova e longa caminhada. Para o Dr. Reinaldo, nossos votos de muito sucesso na sua arte, tanto na parte Profissional como na material.

ABC Koresp.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Sausio 23 dieną, ilgos ir sunkios ligos iškankintas mirė JUOZAS DERVINIS. Velionis gyveno Vila Zelinoje, Rua José dos Reis, mirė sulaukęs 74 metų kiš iš Linkmenų Parapijos. Liūdesyliko žmona Emilija Balčiūnaitė, sūnus Juozas, duktė Ona Šlepetienė, žentas ir anūikai.

Septintos dienos Šv. Mišios bus Vila Zelinos Bažnyčioje, sausio 30 dieną (trečiadienį) 19 val. 30 min.

VIAJE COM NEMUNAS PARA OS ESTADOS UNIDOS

Saida: 28 de junho de 1980
Regresso: 27 de julho de 1980

ŠOKIU ŠVENTE — 6 de julho de 1980

ROTEIRO

Miami
Saint Petersburg Beach
Chicago
Detroit
Cleveland
Niagara Falls
Hamilton
Toronto
Montreal
Boston
Hartford
New York
Philadelphia
Washington

Tampa/Saint Petersburg Beach
Orlando/Disney World
West Palm Beach
Miami
São Paulo

Quem estiver interessado em acompanhar NEMUNAS nesta viagem, esclarecemos que na parte aérea:
São Paulo - Miami ida e volta o preço será de Cr\$ 26.000,00 com pagamento a vista até dia 29 de Janeiro de 1980. Após esta data, sairá US\$ 650 dolares, hoje equivalente a Cr\$ 30.000,00 com pagamento à vista. Informamos que o preço da passagem atualmente é de US\$ 1.172 dolares equivalente a Cr\$ 53.000,00.

Para maiores informações pelo telefone: 273-2317, falar com D. Emilia.

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ ŽINIOS

LITUANIKA APLANKIUS

Apie lietuvių sodybą Lituanią mūsų spaudoje retkarčiais pasirodo žinučių ar aprašymų. Parūpo ir man vieną kartą ją pamatyti.

Tiesa, prieš keletą mėnesių Šv. Juozapo lietuvių parapijos klebonas kun. J. Šeškevičius, mano prašomas, suteikė keletą platesnių paaiškinimų, kurie buvo paskelbti Mūsų Lietuvoje. Neminint to, kas jau buvo parašyta, noriu pasidalinti mintimis ir savo trumpais įspūdziais su "M.L." skaitytojais.

Lituanikos sodyba veikia jau ilgoką laiką, bet man dėl įvairių priežasčių neteko jos iš arčiau pažinti. Vis stoka progos. Ir štai š. m. sausio 13 dieną tokia proga atsirado. Klebonas kun. J. Šeškevičius tą dieną "pripildęs" savo "Kombi" mašina visu būriu "keleivių", nugabeno ir mane į Lituanią.

Iki Atibaia miesto važiuojame plentu einančiu iš São Paulo į Minas Gerais estado sostinę Belo Horizonte. Nuo Atibaia pasukome kitu keliu, vedančiu į Campinas. Vos po kelių kilometrų plento teko pasukti, grįstu keliu Lituaniškos link. Šis kelias gerokai vingiuotas, dažniausiai iš abiejų šonų apsuptas įvairiais krūmokšniais, o kartais ir žmogaus rankomis apšodintas augalais. Vietos vaizdai beveik nesiskiria nuo São Paulo estado šiaurinės ištisos virtinės kalnų kalnelių. Mašinos įkopus į aukštesnes vietas pasirodo gražūs vaizdai, kurie tęsiasi ištisus dešimtus kilometrų. Atrodo, kad ši apylinkė yra augštesnė už São Paulo miestą,

nes klimatas vėsus ir vėjuotas. Iš augmenijos matyti, kad žemės rūšis yra gana gera. Tuo labiau, kad važiuojant į Lituanią visur užtinkame japonų ir kitų tautybių ūkininkų, išsimečiusias triobas. Žodžiu Lituanią, nors kelių kilometrų atstumu nuo didžiojo plento, yra apgyventa vieta, o neužmestas žemės gabalas.

Sausam orui esant, po poros valandų kelionės, be jokių nuotykių, laimingai pasiekėme Lituaniškos "Teritoriją". Pirmiausia sustojome prie gana stambaus pastato, vadinamo "Piknikų Namais". Šis pastatas yra bendra L.K.Šv. Juozapo Bendruomenės ir Brazilijos Lietuvių Bendruomenės nuosavybė. "Piknikų Namai" randasi gražioje ir lygioje vietoje prie kuklaus miškelio. Pastatas susideda iš dviejų nemažų kambarių, kurių viename yra 10 dvigubų lovų (beliches) vyrams, o kitame tiek pat moterims, neskaitant didelės ir, su visais reikalingais patogumais, įrengtos virtuvės.

Kas ypatingą dėmesį atkreipia, tai didžiulė, atvira, bet apdengta varanda kuri gali puikiai tarnauti ne tik kaip didžiulis valgomas piknikų dalyviams, bet ir šokiams.

Artimo miškelio pavėsyje jau stotami cimentiniai stalai su suolais "piknikiečių" patogumui. Paminėtina tai pat didžiulė ir gerai įrengta "churrasqueira" mėšai kepti.

Apžiūrėję "Piknikų Namus" nuvažiuojame į "Svečių Namus", kurie yra L.K.Šv. Juozapo Bendruomenės nuosavybė. Tai antras stambus pastatas, kuriam įrengti, su visais patogumais, keturi svečių kambariai, su atskiromis voniomis prie kiekvieno kambario. Juose gali apsistoti keturios šeimos ilgesniam ar trumpesniam laikui. Šalia irgi didžiulė virtuvė su visais įrengimais. Po tuo pačiu "Svečių Namų" stogu įrengta galima sakyti, "milžiniška" salė, apšviesta įvairiausiais baldais, kurią gali naudoti polišiai ar įvairioms pramogoms šeimos, užimančios "svečių kambarius".

Tiesa, Lituanią šiuo metu užima, berods virš 11 su puse alkierių žemės, yra šiek tiek nuošalioje vietoje. Ji yra kuriamosi stadijoje. Iš 59 jau išparduotų sklypų lietuviams, šiuo metu dar tik keletas namų pastatyta. Bet ką dangi vietoje jau yra įvestas vanduo (gaunamas iš artezinio šulinio, kurie bokštas išdidžiai stovi pačioje aukščiausioje Lituaniškos vietoje), įvesta visur elektra, puikus ir sveikas klimatas, reikia tikėtis, kad greitai laiku Lituanią virs "lietuviškų miestelių", kuriam gal tik truks lietuviškos bažnytelės. Bet ir ši problema laikui bėgant bus išspręsta.

Dabartinėse sąlygose, kiek keblumų sudaro susiekimas su Lituanią. Tuo tarpu vienintelė priemonė ją pasiekti yra automobilis.

Zibalo kūrui nepaprastai pa-brangus ne visiems yra prieinama Lituanią lengvai pasiekti, Nuotolis yra nemažas. Bet dėl žemės brangumo lietuvių ir negalėjo pasirinkti artimesnės ir patogesnės vietos. Todėl reikia pasitenkinti tuo, kas jau pasiekta. Gyvenimas nestovi vietoje. Ir šioje šalyje progresas plečiasi visomis kryptimis. Jis neišvengiamai pasiek ir Lituanią.

Baigiant šias mintis tenka pasigerėti ir pasidžiaugti mūsų tautiečių ištvėrme pasirinkimu ir pasišventėliui organizuojant, statant ir tobulinant naują lietuvišką žydinį São Paulo estado provincijoje. Neaplenkiant kitų Lituaniškoje dirbusių tautiečių nuopelnų, didžiausiųjų apelną tenka priskirti nenuilstamam pasišventėliui, patrijotui, Lituaniškos entuziastui klebonui kun. J. Šeškevičiui. Kai daugeliui kitų mūsų tautiečių lietuviška sodyba buvo tik svajonė, jo pastangomis, darbu ir pasišventimu, geros valios lietuviams padedant, ji virto tikrovė.

Stasys Vancevičius

FESTEJE COM VODKA

SPUTNIK®

BUSSKAYA
OSOBAYA
VODKA

Elaborada por: Industria de Bebidas SPUTNIK
de Viktor Prokocowitch
Rua Clemente Ferreira, 142 São Paulo - SP
Reg. M.A. nº 351.000.321 - Reg. P.A.V.S. nº 482-R
C.G.C.M.F. nº 43.870.591/001 - Indústria Brasileira

100% CEREAL

PEDIDOS PELO FONE: 266-4680

Visi kurie gauna "Ateiti" prašomi užsimokėti prenumeratą pas Kun. J. Šeškevičių

Arėjo Vitkausko WORLD-WIDE NEWS BUREAU skiria metinę \$1.000 premiją už knygą angliškai apie Lietuvos okupaciją 1940 metais ir partizanų kovas prieš ją. Reikalingas įrodymas gauto honoraro.

WORLD-WIDE NEWS BUREAU
AREJAS VITKAUSKAS, Editor and Manager
309 Varick Street
Jersey City, N.J. 07302

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL. Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

MŪSŲ ŽINIOS

DEIMANTINIS MOTERYSTĖS

JUBILIEJUS

Šiu metų sausio 25 dieną JONAS ir JIEVA TATARŪNAI atšvente 60 metų moterystės sukaktį. Ta pačia dieną yra vedę taip pat Viktoras ir Angelina Tatarūnai, jiems šiomet suėjo 13 metų. Ta proga sausio 27 dieną, Vila Zelinoje bažnyčioje buvo atlaikytos Šv. Mišios. Po mišių giminės ir artimieji susirinko į Jaunimo Namus pietums. Giedojo ilgiausių metų, piovė pyragą, sveikatos, visuomet dalyvauja lietuviškose pamaldose. Jaunieji Tatarūnai yra vieni iš aktyviausių kolonijos gyventojų, kas ypač reiktų pabrėžti, kad turi gražiai lietuviškai kalbančius vaikus Ana Paulę ir Audrį. Linkime jubiliatams gražių ir saulėtų dienų ir jaunesiems daug darbinių metų ir visiems kartu Gausios Viešpaties palaimos.

DVIGUBAS JUBILIEJUS

Šiomet sukanka 70 metų nuo ateitininkų įsisteigimo ir 30 nuo ateitininkų pradžios São Paulyje. São Paulo ateitininkai planuoja dvigubą sukaktį pagal galimybes paminėti. Sukaktis bus minima savo tarpe stovykla, susitinkimu ir rengiamas minėjimas visuomenėi.

IŠVYKSTA Į STOVYKLĄ

Trečiadienio rytą penkių dienų stovyklon išvyksta į Lituania moksleiviai ateitininkai. Savaitgaliui atvyks taip pat studentai. Jei visi užsirašiusieji dalyvaus, tai savaitgalyje stovykloje bus 25 asmenys.

ATEITININKAI SVEČIUOSE PAS DR. ELIZIEJŲ DRAUGELĮ

Sausio 13 dieną (sekmadienį) studentų ir moksleivių atstovai aplankė Dr. Eliziejų Draugelį, kurs šiomet baigia 92 metus. Jis ir ponias dalyvavo ateitininkuose nuo pat jų gimimo ir buvo aktyvus narys dalyvavo valdybose ir ėjo įvairias pareigas o taip pat dalyvavo kitoje lietuviškoje veikloje dar prieš Nepriklausomybės atgavimą.

Daktaras, ponias ir sūnus Kestutis namų šeimininkė, jų marti mus maloniai priėmė ir vaišino.

Kalbėjomės apie praeitį ir sunkumus, kuriuos turėjo nugalėti pirmieji ateitininkai.

Ponias Draugelienė mus klausinėjo kas parašė ateitininkų himno žodžius, muziką? Kaip atrodo ateitininkų ženklukas ir kitus klausimus. Mes žino-

jom. Bet ponias dar mums paaiškino su smukmenomis. Bet pasakojo apie slaptus susirinkimus ir Degučių suvažiavimą. Namas buvo labai mažas ir dalis dalyvių dalyvavo suvažiavime stovėdami už lango. Paaiškino iš kur atsirado ateitininkų vardas. Jis nuo ateities, o Ateitis nuo tokio pat katališko vokiečių ar šveicarų jaunimo laikraščio.

Apsilankymo proga Draugeliui buvo labai įteiktas ateitininkų stovyklos laikraštėlis "Dar kartą dar". Šis numeris buvo dedikuotas Dr. Draugeliui pagerbti.

Po pokalbiu jaunimas padainavo visą eilę lietuviškų dainų. Visas senesni as dainas dr. ir ponias dainavo kartu. Man atrodo, kad dainavom visai neblogoi

Pabaigai prisiminėn ir kitus ateitininkų steigėjus, kurių jau nėra gyvųjų tarpe ir pasimeldėm už juos, sukalbėdami Tėve Mūsų. Susitikimą užbaigėm Ateitininkų Himnu.

Džiaugiamės turėję dar vieną progą susitikti viena iš pačių svarbiausių ateitininkų steigėjų.

Sandra Saldytė

LIETUVOS KONSULATAS S.PAULYJE

Paėmus į rankas 1980 metų S. Paulo miesto vadovą O GUIA (išleido MAPOGRAF leidykla), konsulatų sąrašė randame ir LIETUVOS KONSULATĄ, Al. Gabriel Monteiro Silva, 1020 ir tel. 853-4639. Kas atsitiko? Ar Brazilijos valdžia gražino mums seną konsulatą, ar rusai įsteigė savąjį lietuvių palikimams – turtui gaudyti? BLB-nės pirmininkas Jonas Tatarūnas panorėjo visą reikalą iširti ir štai ką sužinojo.

Atrodo, kad vadovo – O GUIA rengėjai paėmė seną konsulatų sąrašą ir nesirūpino patikrinti duomenų tikslumą.

Lietuvos konsulatas S. Paulyje buvo uždarytas 1961 metais ano meto Brazilijos Respublikos prezidento Jânio Quadros.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI yra:
JONAS ir MARIJA JODELIAI

Šiem didiems lietuviškos spaudos palaikytojams auklėtojams ir patriotams ML kolektyvas reiškia pasigėrėjimą ir gilią padėką.

Sveikiname

REYNALDĄ PUTVINSKĮ

Sekmingai baigusi Makenzie universiteto civilinės inžinerijos fakultetą ir jo brolių ROBERTĄ baigusį gimnaziją

JAKIŪNŲ ir VILUČIŲ
ŠEIMOS

Bom Retiro

PADĖKOS MIŠIOS INVALIDĖS ŠEIMOJE

Šio mėn. 25 d., 19 val. Paulinos Su karavičienės ir jos sūnaus Petro namuose, Mok. modistės Sofijos Misiukaitės ir Onos Rudžiutės bei kitų "Labdaros Ratelio" activistų talka, įvyko "Padėkos Mišios", kun. Petro Urbaičio laikytos.

Svečių tarpe buvo atvykusių ir iš toliau, iš V. Zelinos, iš Casa Verde, ir net iš Itapevi.

Pamaldoms pasibaigus buvo nuširdus priėmimas, muzika, vaisės.

Padėka yra geriausia malda. Paulina, su nupjauta koja, ieško vežimėlio, ir tikisi atsirasti ir tam reikalui geradaris.

STEPAS LIOBĖ

Savanoris kūrėjas, ilgai gyvenęs Bom Retire pas Ona Kruikaitė Bohutiene, dabar 76-tuosios be eidamas atsirado su gangrena kairėje kojoje.

Hospital Modelo šio sausio 21 dieną Stepas buvo operuotas.

Neaiškui, kaip bus toliau su ta kaire koja.

Bepėdos ar be kojos žmogus jau ne tas kas buvo.

Svarbu, kad šiuo skaudžiu pergyvenimo atveju kas jį aplankytų.

Kambario numeris 216.